L. S. 362/84.

Aleg. 33.

Wniosek.

Zważywszy, iż w §§. 1. i 2. ustawy o konkurencyi kościelnej z dnia 15. Sierpnia 1866. r. o sprawieniu sprzętów i przyrządów kościelnych nie ma wzmianki, które strony w razie rozprzestrzenienia lub założenia nowych i utrzymywania istniejących cmentarzy dotyczące koszta ponosić mają. Tylko ze słów ustawy §. 1. „Wydatki bieżące połączone z odprawianiem liturgii“ — wnosićby można, że takie koszta rozłożyć należy na konkurencyę do budowania budynków kościelnych, gdyż do liturgii należą i pogrzeby i na nich rozciąga się także patent o pobieraniu „jura stolae“.

Zważywszy, iż w ustawie gminnej z dnia 12. Sierpnia 1866. r. Dział IV. „O zakresie działania gminy §. 27. Własny zakres działania lit. f. Policya zdrowia“ nie ma wymienionych cmentarzy. Nie ma ich również wymienionych i w Dziale VI. §. 91. „O zawiadywaniu specyalnemi sprawami ludności chrześciańskiej“. Gdy w analogicznym §. 92. tyczącym się „Zawiadywania specyalnemi sprawami ludności izraelickiej“ pod lit. a) są wymienione cmentarze, z czego przypuszczaćby można, iż zawiadywanie cmentarzami nie wchodzi w zakres praw gminy wyznania chrześciańskiego;

Zważywszy, iż dekreta gubernialne tyczące się cmentarzy z 9. Października 1783 r., z 7. Października 1784. r., z 11. Października 1785. r., z 12. Września 1806. r. a szczególniej rozporządzenie c. k. Namiestnictwa z dnia 22. Stycznia 1860. r. do L. 802. normujące drogą administracyjną przepisy co do utrzymywania cmentarzy, sposobu kopania grobów i t. p. po większej części nie są u nas po wsiach i małych miasteczkach wykonywane;

Zważywszy, iż z powyżej przytoczonych wywodów ustawodawstwo u nas w kwestyi cmentarzy nie jest jasno określone, a przepisy administracyjne nie są wykonywane i w skutek tego cmentarze w kraju naszym znajdują się w bardzo wielu miejscowościach w smutnêm zaniedbaniu a często gorszącêm opustoszeniu;

Zważywszy w końcu, iż otoczenie należną powagą i poszanowaniem cmentarzy jest z wyższych względów moralnych koniecznem, a zaprowadzenie ładu i porządku, tak dla policyi zdrowia, jako téż i spraw sądowo-śledczych niezbędnêm —

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby ściśle zbadał ustawodawcze stosunki i administracyjne przepisy cmentarzy wszystkich wyznań w Królestwie Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiém i następnie przedłożył Wysokiemu Sejmowi odpowiednie wnioski, celem uregulowania obowiązków co do zakładania, rozprzestrzeniania, utrzymywania jako téż i dozoru cmentarzy.

Władysław Koziebrodzki
wnioskodawca.

Jerzy Czartoryski, M. Rey, Z. Dembowski, Stanisław Badeni, Stanisław Stadnicki, Wrotnowski, ks. Sawa, ks. Dr. Kopyciński, W. Sapieha, Lasocki, Władysław Struszkiewicz, Wierzbicki, R. Łubieński, Onyszkiewicz, Żarski, Gnoiński, Płaziński, Roman Czartoryski, Mieroszowski, Zawadzki, Jaworski, Matkowski, Abrahamowicz, Zoll, Dr. Majer, ks. Buchwald, ks. Mandyczewski, Chamiec, Romanowicz, Kapri, Dr. Rosner, Max, Goldmann, M. Siczyński, W. Żuk Skarszewski, Lenartowicz, T. Merunowicz, Małecki, Gross, Ochrymowicz, Romańczuk, Bereźnicki, Antoniewicz, K. Scipio, Seweryn Henzel, Torosiewicz, Weissmann, A. Skrzyński, Sanguszko, Stan. Tarnowski, Wład. Wolański, J. Popiel, Sembratowicz, Rittner, Waygart, Tad. Langie, Łazarski, Liniński, Henryk Janko, W. Dzieduszycki.